

Ophold. Jeg er overbevist om, at en saadan Bro vil være paa sin Plads, og jeg tvivler ikke om, at den i Virkeligheden ikke vilde komme til at koste Staten noget, fordi der af de Udgifter, som Færgefarten nu medfører, vil kunne spares saa meget, at Renten af Anlægskapitalen af denne Bro vil komme ind og komme rigeligt ind alene derved. Men yderligere vil ogsaa Jernbanen give en ganske betydelig større Indtægt, thi der er jo ingen Tvivl om, at Trafikken vil forøges meget betydeligt. Der vilde blive meget større Trafik ikke blot her fra Landet, men ogsaa fra Nabolandene, og Sassnitz—Trelleborg Routen vilde forsvinde med det samme. Jeg vil derfor gerne bede den højtærede Trafikminister om at tænke velvilligt paa denne Sag og søge at bringe den til Udførelse. Jeg vil ogsaa gerne bede den højtærede Trafikminister om at gøre det mest mulige for, at der kan bringes en god Forbindelse til Veje ad Landevejen Syd for Jernbanestationen i Nykøbing. Jeg har hørt sige, at der er Tale om at anlægge en Tunnel under Banelegemet, og jeg tror ogsaa, at det vil være ganske nødvendigt. Jeg havde Lejlighed til, og det er egentlig derfor, jeg berører denne Sag, forleden, da jeg var i Nykøbing og ikke havde meget at bestille — man skal nemlig ikke have meget at bestille, naar man vil undersøge dette, for det tager Tid — at staa ved Overkørselen og se, hvor lang Tid den kunde være lukket og spørre Passagen der, og det var meget længe. Der stod ikke enkelte Vogne, men hele Rækker af Vogne, som ventede og ventede i det uendelige, indtil de kunde komme over, og endelig slap de da over. Men jeg forsikrer for, jeg har sjældent her i København, ikke en Gang ude paa Strandvejen, set en saadan Trængsel af Vogne, som der her var.

Ja, jeg kommer her ind i det ærede Medlem for Nykøbing (Bjerrers) Forhold, men jeg har dog gerne villet nævne dette, og idet jeg nævner det, vil jeg ogsaa gerne sige, at der er en Ting, der har forundret mig meget, og det er, at der til Formanden er indbragt et Andragende fra Nykøbing Byraad gennem det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam), men i Aviserne har jeg haft Lejlighed til at erfare, at her maa foreligge en Misforstaaelse, og der er ogsaa gennem Ritzaus Bureau fremkommet en Erklæring fra Byraadet, som gaar ud paa, at der ikke fra dets Side er udgaaet nogen Henvendelse til det ærede Medlem for Saksøbing med Anmodning om at ind-

bringe dette Andragende. Jeg vil gerne tillade mig at spørge om, hvorledes denne Sag egentlig forholder sig. Det maa selvfølgelig bero paa en Misforstaaelse, og det ærede Medlem for Saksøbing vil maaske være saa venlig en Gang ved Lejlighed at klare denne Misforstaaelse. Hvis det er en Misforstaaelse, vil jeg finde det naturligt, om det ærede Medlem søgte at faa Andragendet taget tilbage og overlade det til den, som har Ret til at raade over det, nemlig Byraadet.

Medens jeg er ved Jernbanerne, vil jeg endnu tilføje et Par Ord. Der tales jo nu saa meget om det Sparesystem, som er indført ved Jernbanerne, det drejer sig ikke blot om det sidste Aar, ikke blot om Tiden efter at den højtærede Minister er tiltraadt Ministeriet, men ogsaa inden den Tid. Jeg tror nu ikke, at denne megen Tale har meget paa sig efter de Erfaringer, som jeg har kunnet gøre, og jeg har dog undersøgt Forholdene paa ikke saa ganske faa Steder. Efter disse Erfaringer spares der ikke mere end, hvad der er fornuftigt og rigtigt. Det er jo saaledes, at Arbejdet er sin Løn værd, og Jernbanearbejderne skulle naturligvis have deres rigelige Løn, en saadan Løn, som svarer til deres Arbejde, og helst en virkelig rigelig Løn, fordi det er et stort Ansvar, der hviler paa dem. Men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at det er rigtigt, at der paa Stationerne ikke er flere Mand til Stationsarbejdet, end det er nødvendigt. Er der flere, sker der lettere Uordner og lettere Fejltagelser. Efter hvad jeg har kunnet bringe i Erfaring, er det ogsaa saa, at hvor der skulde være for ringe Personale paa en Jernbanestation, vil der ved Henvendelse fra Stationsforvalterens Side til de overordnede Myndigheder blive taget Hensyn hertil og blive tilsendt Stationen den nødvendige Hjælp. Naar den forfærdelige Ulykke, som skete ovre paa Falster, er sat i Forbindelse med dette Sparesystem, som man siger er indført, saa er det efter min Overbevisning ganske ugrundet. Sparesystemet har ingen Skyld deri, idet det er et Sammentræf af ulykkelige Omstændigheder, der medførte denne Ulykke, og Ansvaret derfor kommer sandelig ikke til at hvile paa de overordnede Myndigheder.

Til den højtærede Landbrugsminister har jeg ikke meget at fremføre. Jeg vil dog gerne slutte mig til den Tak, som er bragt den højtærede Minister for det Arbejde, han paa forskellig Maade har gjort for Landbrugets Udvikling her i Landet,